

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

tanter for monopoltilsynet, Forbrugerrådet og for Danmarks radio har afgivet i sommer.

Spørgsmålet har været bearbejdet i administrationen, også fordi det er ikke nogen billig sag at indføre en sådan forbrugeroplysning, men nu er man nået så langt, at sagen sidst har været drøftet i radiorådets programudvalg den 12. januar, altså i indeværende år, og jeg kan glæde det ærede medlem med, at dér vedtog man at indbyde repræsentanter for handelsministeriet, for statens husholdningsråd og for Forbrugerrådet til sammen med repræsentanter for programudvalget og den daglige ledelse at indtræde i et udvalg, der hurtigt skulle kunne sørge for igangsættelsen af en vidtgående forbrugervejledning, herunder også prisorientering.

Altså nu er der noget på vej, nu er disse udsendelser på stabelen, og Forbrugerrådet er indbudt til stabelafløbningen.

Viola Nørlov: Jeg har ikke noget tillægs-spørgsmål til den højtærede minister, men jeg vil udtrykke min tilfredshed med det, vi har i syne nu, og så har mit spørgsmål i dag ikke været forgæves.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hagen Hagensen* til justitsministeren:

„Vil ministeren redegøre for den undersøgelse, der har været foretaget af udlevering af en sigtet persons i forvaring tagne pas, og give sin vurdering af politiets dispositioner, herunder forsvarligheden af det af politiet i vedkommende sag udøvede skøn, samt udtale sig om, hvad der agtes foretaget til undgåelse af lignende tildragelser i fremtiden?“

Hagen Hagensen: Da jeg stillede mit spørgsmål til den højtærede justitsminister, som denne besvarede den 11. november i fjor, om politiets udlån mod sikkerhedsstillelse af en sigtet persons pas, havde jeg nok den konkrete sag om Frode L. Hansen i tankerne, men det var egentlig den anden del af mit spørgsmål, der interesserede mig og formentlig også offentligheden mere,

nemlig hvad den højtærede justitsminister kunne foretage sig for at forhindre lignende tildragelser fremover.

Siden den højtærede ministers svar til mig på mit første spørgsmål er der fremkommet en lang række oplysninger ikke mindst gennem dagspressens meget udførlige behandling af sagen omkring Frode L. Hansen, oplysninger om mærkværdigheder i forbindelse med denne konkrete sag, således at denne sag for mig at se nu har krav på, at vi vier den en hel del mere opmærksomhed end tidligere. Alene det forhold, at vedkommende person ikke blot har kunnet tage ophold i et fremmed land, men også har kunnet henvende sig til Danmarks diplomatiske repræsentation i det nye opholdsland, hvor ambassadøren ifølge de udtalelser, der er fremkommet i pressen, har sagt, at man ville yde ham hjælp og beskyttelse, som enhver anden dansker i det fremmede har krav på, kan vel nok give anledning til adskillig undren. Men ambassadøren er vel berettiget til at udtale sig på den måde, når han ikke har modtaget den ringeste instruktion eller meddelelse hjemmefra om sagen og kun kender den gennem de aviser, danske aviser, der er nået frem til ham.

Det lange stykke tid, der er hengået siden den højtærede justitsministers indgriben i sagen, og hvor der for offentligheden at se ikke er sket noget, fortæller også et og andet om, hvor vanskeligt det kan være at få Interpol til at virke. Dette sidste måtte jo være de danske politimyndigheder bekendt, og der er derfor grund til at fremhæve, hvor omhyggelig man må være, forinden et beslaglagt pas udleveres til en sigtet person. Jeg har også tidligere henvist til, at den slags spørgsmål for mig at se burde afgøres af en domstol og ikke efter et skøn udøvet af en eller anden politimand.

Jeg har ventet med at stille dette mit yderligere spørgsmål til den højtærede minister, indtil den af ham begærede undersøgelse var gået igennem de forskellige led og af rigsadvokaten med bemærkninger tilstillet ministeren. Men jeg har også ventet med at stille spørgsmålet for at se, hvor lang tid der i en sådan sag egentlig kunne komme til at gå, forinden man fik klaret tingene op, og forinden man kunne sige noget nærmere derom, i en sag som denne, hvor det